

ДІЛО

Число: Видавнича спілка «Діло».

Битва на східнім фронті.

ЗВІДМОЛЕНЕ ЦІ К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з 12. липня.

ВІЙНА НА СХОДІ.

В Румунії і в Карпатах нічого важного.

На південі від Дністра Росіяни вішли до нашого становища над Ломницею. На Калушем вивезлися бої на західній березі ріки.

На Стоходом на північ від залізниці Рівне-Ковель від третєго російського наступу.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

У півдні та північній Італії легунами вчора ці к. підійшли відкрито успішно кинув бомби на зорень під Чевізле.

На Мадін Колль Брюкон вчора рано наші війська вдерлися у вороже становище, знищили візоту, висадили в позиції велику скількість італ. муніції і вернули з бранцями.

ЗВІДМОЛЕНЕ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ
з 12 липня.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт князя Леопольда Баварського: Зчов була оживлена боєва діяльність коло Риги, Сморгоні і Баранович. Також коло Луцка. І на полях боротьби в Галичині змагається вона часами до значної сили. Над Щиркою від третєго російського підізді, над Стоходом на південний захід від Ковеля від третєго ворожі наступу. — Мж. Дністром і Карпатами висували Росіяни мішани відділи в напрямку нашого становища над Ломницею; коло Калуша осікли передні війська західний березі ріки.

Фронт македонський: Не стало ся нічого важного.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група кн. Рупрехта: Наступ піхоти маринки в дні 10. липня з гарним успіхом; неприємець не зумів перешести наступу. Вогня діяльність артилерії була вчора відмінна у Флайндорфі, передовім на південний схід Іпери, на фронті в Артезії та коло Lens i Voie opp. Ми перевели з успіхом кілька відкритих відкритий. Коло Монсу наступаючі війська одного полку здобули при успішній спільноті македонські шілій рід англійських рівнів, з яких привели більшу скількість подоленів.

Група війск німецького наступника престола: В західній Шампані і західній березі Мози розвинулися протягом дня 10. липня бої. Кілька австрійських сутічок починалося ся дат нас в успіхом.

Група кн. Альбрехта: Нічого важного.

ЗВІДМОЛЕНЕ РОСІЙСЬКОГО ШТАБУ.

ВІДЕНЬ. (Т.б.) 3. 9. с. м.: В напрямі Дохни 8. с. м. війска ген. Корнилова наступили на захід від Станиславова, відкривши порожній відвал місто Єзупіль та села Тяжів, Пасічне, Рибно і село Любич. Кінніна війська до Лукава. Полонено 131 офіцієр і 7000 жовт. військ, здобуто 40 гармат, з того 12 тяжких.

Д. 10. липня: Криваві бої вивезлися ся на дорогу до Галича. Під вечір війська наші війська до Лукавиці, та заняли села: Викторів, Майдан і Пасічніків.

Редактор: по-дніпровсько
відповідальний.

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Григорівська, 11, к. 102.
Кonto пошт. № 26.726.
Адреса тел. «Діло - Львів»
Число телефону 261.
Руководство
редакції не збереглося.

ПЕРЕДПЛАТА

в Акстро Угорщині:	360 К.
Чехія	10—
Чехословаччина	20—
Італія	40—
у Львові (без доставки):	
Чехія	3— К.
Чехословаччина	9—
Італія	18—
Іспанія	36—
За зміну адреси платити ся 50 с.	

Чехія	360 К.
Чехословаччина	10—
Італія	20—
Іспанія	40—
у Львові (без доставки):	
Чехія	3— К.
Чехословаччина	9—
Італія	18—
Іспанія	36—
За зміну адреси платити ся 50 с.	

Чехія	360 К.
Чехословаччина	10—
Італія	20—
Іспанія	40—
у Львові (без доставки):	
Чехія	3— К.
Чехословаччина	9—
Італія	18—
Іспанія	36—
За зміну адреси платити ся 50 с.	

Чехія	360 К.
Чехословаччина	10—
Італія	20—
Іспанія	40—
у Львові (без доставки):	
Чехія	3— К.
Чехословаччина	9—
Італія	18—
Іспанія	36—
За зміну адреси платити ся 50 с.	

Чехія	360 К.
Чехословаччина	10—
Італія	20—
Іспанія	40—
у Львові (без доставки):	
Чехія	3— К.
Чехословаччина	9—
Італія	18—
Іспанія	36—
За зміну адреси платити ся 50 с.	

Чехія	360 К.
Чехословаччина	10—
Італія	20—
Іспанія	40—
у Львові (без доставки):	
Чехія	3— К.
Чехословаччина	9—
Італія	18—
Іспанія	36—
За зміну адреси платити ся 50 с.	

Чехія	360 К.
Чехословаччина	10—
Італія	20—
Іспанія	40—
у Львові (без доставки):	
Чехія	3— К.
Чехословаччина	9—
Італія	18—
Іспанія	36—
За зміну адреси платити ся 50 с.	

Чехія	360 К.
Чехословаччина	10—
Італія	20—
Іспанія	40—
у Львові (без доставки):	
Чехія	3— К.
Чехословаччина	9—
Італія	18—
Іспанія	36—
За зміну адреси платити ся 50 с.	

Ціна оголошень:

Стріка пустіова, двошляхова 40, в надписані 60, в оповідях 80 с., вредувальні часті 1 К. Пояснільниця про вигляння і заручини 150. Некрологія стріка 1 К. Стандартна оголошення за окремою умовою. Одна примірник коштує у Львові 12 с. на провінції 14 с.

Учительська прагматика.

Засідання палати послів.

Відень, 12. липня 1917.

(Т.б.) Першою точкою порядку наради нижнього засідання Палати послів було справою від комісії для справ функціонерів державних про прагматику учителів.

По промові справоюдавця управитель міністерства просвіти Цвіклінський поручник Палаті приняті закон, котрий в ході нарад залишив безперечних поправок. Особливо подбай, щоби в зважні мірі зарадити нуджі суплатів. Тенер суплати по першім році служби, відбутих з появним обзвізком науки, будуть призначувані постійними учителями. Далі суплати і засідання в певних умовах найпізніше во упливі речення авансу одержать становище й право постійних учителів.

На домагання, щоби недогідності, які виникають із нечлениваними т. зв. літ безспітто вих до посування до висших поборів, вирівнати додатковими вчиненнями аж до половини часу сей служби, — правительство згодилося мимо важливих сумнівів фінансової натури. Учителям релігії на будуще час служби, відбутих по здобуттю повного управління до навчання в середніх школах, буде вчинений аванс аж до 8 років до 5-літніх додатків і виміру емеритури.

З працівницьких і фінансових глайдів звінчані учителів вправ з учителями головними в учит. семінаріях мусить обмежати ся до тих учителів, котрі є дійсно заняті в школах вправ. Дуже важкою річю є також нове підвищене 5-літніх додатків.

По промовах кількох інших бесідників засідання принято в другому і третім читанію.

Державна Рада.

(Телеграма п. к. Кореспонденційного Бюро).

Відень, 12. липня 1917.

Перед ухвалами службової прагматики для учителів забрали голос в дискусії п. Лев Левицький та підлітків велике засідання Українців національним шкільництвом, передовім народним. Бесідник стверджує, що деякі постанови предложені треба виконати значним поступом і що комісія зробила багато з наприклад розширення прагматики для учителів в дискусії вільномудрім; хоча деякі постанови прагматики для учителів і загальної прагматики про по-разу матеріальної сторони державних урядів мусить стрінгутися з призначенням, то однак треба боротися ся про многих прагматичних постанов, пр. проти постанови що до перенесення з місця на місце. Саме ся постанова дасть галицьким властям спромогу усування немінних учителів. В звязку з цим сталає бесідник резолюцію, після якої перенесені учителів на інші службові місце можуть допускати тільки тоді, коли учителі ся внесе прохання. Бесідник ставляє дещо резолюції, які домагаються, щоби в краях, де існують школи з різними викладовими мовах, установлено для учителів кожої народності окремі кваліфікаційні комісії, щоби в дисциплінарних комісіях кожда народність була відповідно заступлена.

Далі обговорювали бесідник некорисні для Українців відносні шкільництва в Галичині, передовім виступив проти постанов відповідного законодавства, після яких виключено утворення української учительської семінарії та проти постанов 2. точки закону, над яким дискутується, після якого оголосив в силі виміжкове становище галицької шкільної краївої Ради, а українські члени сїї ради і даці остають виключені. З огляду на сю постанову Українці будуть голосувати проти 2. точки 3. закону.

По приняттю службової прагматики для учителів в другому і третім читанію зложив п. Крек-

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

Складки на монумент-портрет приймає Красній Союз Кредитовий у Львові, — число книжочок щадничої 4.000.

спраговане про законне управильнене державою опіки над виселенцями. Розійдістю виселенців є одним з найсумніших у цій війні. Ми мусимо дати виселенцям довне підшкодування за те все, що вони витерпіли. На доказ, що візата співчує в бідними жертвами сеї війни, ухвалим сей закон.

Міністер внутрішніх справ гр. Тогенбург заявляє, що правительство починається до обов'язку зняти ся всіми силами справою виселенців і сподіється, що уможливить поворот до краю сим нещасливим людям, що досі перебили вже три роки страшних терпіння. Ця держава доложить сила, щоби родини місця виселенців, винесені війною, відбудовували до давнього стану. Цей представляє міністер, що зробило правительство на події опіки над виселенцями.

Правительство стало на становище сповінення морального й суспільного обов'язку. Ніколи не вважано опіки над виселенцем за висмотренем, увідленим бідним. Тимто ви сленці із нутра краю є рівно трактовані з виселенцями з громад, які були виставлені на діяльність неприятеля. Евакуація й утеж прибрали несподівано величезні розміри. Усіх треба було зібрати в одній місці, треба було також відкликати ся до помочі Угорщини. Треба було оминати розвинені виселенців по шляхі держави, а се з огляду економічних, санітарних, політично-державних, також з огляду за висмотренням самих виселенців. Треба було творити збройні транспорти, при чому виходили поважні трудності. Мимо всього сувіття для них людей не можна було оминути певних недолікань. Міністер не передчить, що бараки представляють діяльність некористі, однак не можна легковажити баракової співстеми.

Пос. Штравхер кличе: Чи екселенці винують про смертність дітей? Се стуршне!

Пос. Штайгавс: Повстали самі кладовища!

Міністер Тогенбург вказує, що смертність

серед дітей відноситься не тільки до побуту в бараках, випливає вона також з цього, що люди прибули до бараків вже в підкопанім стані, не можна також забувати про ділане зміні клімату.

Пос. Райцес: Виселенці везено цілими тижнями в отвертих возах для худоби. Се є ганьба для культури!

Міністер Тогенбург признає, що ся справа дійсно дуже болюча, однак в часі, коли висндано один транспорт війска за другим, не можна було іншої розв'язати. Бєсідник обговорює варіант і адміністрацію бараків, які мають служити до поправи долі нещасливих. Не можна думати ся, щоби уборги виселенці буди дійші заосмотрені, ніж міське населене. Міське населене вистає по 12 годин, щоби одержати тільки кусень мяса, а виселенці зовсім без труду одержують поживу.

Пос. Тайфель: Нехай виселенці працюють!

Пос. Райцес: Як Ви можете щось по дібного говорити? Як ви можете атакувати сих мучеників? Чи се є німецька культура? Дизіть тільки на кладовища!

Міністер заявляє далі, що в бараках находиться ще 110.000 людей, а 330.000 є уміщених по громадах. Сі останні дістають засострінене в готівці. Виселенцям роздається ся безплатно одіж, чоботи і білі. Користуються ся безплатно лікарською опікою. Мають народні й середні школи різного типу з викладовою мовою польською, українською, словінською, румунською й німецькою. Утворено також окремі курси для неграмотних, рільничі школи й т. д.

Далі обговорюють міністер проспект закону, що є предметом нарад. Міністер просить, щоби підлата узгляднула його сумніви передовсім щодо § 9. Міністер просить усе, щоби поправити долю виселенців.

(Продовження на стор. 4.)

Записка Української Центральної Ради Тимчасовому Правителству.

Лідень, 2. липня 1917.

(Ф. К.) Під величним заголовком „На відому увагу Тимчасовому Правителству“ від української демократії київська „Нова Рада“ відправила своїм сторінкам Записку Української Центральної Ради російському Тимчасовому Правителству, яку, як відомо вже читачам „Ділового“ Петрограду спеціальна делегація Центральної Ради І. Яка була предметом перегона між згаданою делегацією й спеціальним працівником внутрішніх справ Д. Шенкеном. Текст цієї Записки у проклачено в Києві, „Міській“ (з дня 9 літ 1917, н. ст. червня) такий:

Зріст українського руху, що тяжіє до вільності, виникає від його оцінки, нових підіздників, які не говорять вже про саме фактичне познання з його висловом. Між тим усі сфери життя відомі відповідно до старому й російським громадським кругам в більшості ставляють ся на звільнені позиції.

Се вже й тепер сумно відбивається на інших відносинах двох братніх народностей, що на будуче грозить ся дуже і дуже небажані скомплікованім, для уладчання випереджене і трохи об сторони повинні поробити заходи державного громадянського значення.

Для людей, що мало познанням з цією рією і характером українського руху, засвідчено зрозумілі той розміх, котрий присядає ся в раз у перших діях революції. То, що уважається справою невеличкого гурту інтелігенції, що прибрало масовий характер: наша земля гасла й домагання стали дуже популярними в родинних масах. Се пояснюється тим, що університетський рух, у своїй істоті глубоко демократичний, все стояв на грунті народних потреб, широко охоплюючи їх, і все говорив доступно і зрозумілою народові мовою про його інтереси. Ось чому від самого початку свободного життя став рух організуючою силою, сялом, ось чому до него прилучалися щоразів більші сили народу, справедливо бачучи в гарантії здійснення своїх загально-людських і національних потреб і домагань. Відроджені українська преса щоденно приносить істотні зміни, як серед українських мас все більше й більше проявляється ся громадянська і національна свідомість: українське село організує ся на гаслами, виставленими українським рухом. Проте саме говорять дуже численні і многоголосі з'їзди, що відбуваються ся на Україні в останні часи: кооперативні, Селянського Союза, національних домаганнях, як політичних (загальні і федерації), так і культурних (українізатори, партійні і т. д.). Сі з'їзди представляють своїм найвищим національним органи Українську Центральну Раду у Києві. Центральна Рада оснувала ся в перших діях революції цілі дати організаційні форми стисливому руху на Україні.

Находачи ся в середку рузу, вона виконує свою функцію організаційною основою, котрої почали збирати ся українські сили. Вона зуміла виробити в місці засновані та зрозумілі для народу гасла нового життєвого ладу та здобула відповідь ділового національного правителства на Україні. Загалом се стало на твердий ґрунт після того, що відомі з'їзди представників всіх зорів народних сфер українського народу, котрій відбувався у Києві у Великодній неділю, обновлено Центральну Раду і доповнено її новими сили. В даний часі вона є виборчим органом національного представництва на Україні, авторитет і значення якого лежить у загальному відзначені Іого Амбікрайтічними кругами українського селення.

Сьогодні, зацікавлючи національно-культурну автономію українського народу, Центральна Рада відотримає величезну організаційну роботу, будучи національним стілом для національних фарм українського народу. Строго зважаючи на це, Центральна Рада, побудована на правильному представництві з'їздин, що вона має необхідний його авторитет і заслуги, слову щиріх бажань українських народів, які побули відомі від засновання Центральної Ради — від засновання відомого народу. Тому він повинен бути відповідно зважен в урядових спільнотах, які складають ся побуту і конструкцію українського народу. З цього короткого народу

ПОЛЬСЬКА ОФЕНЗИВА НА ВОЛИНЬ.

Коло польське і У. П. Р. — „Niecałe 9 procent Polaków na Wołyniu“. — Поляки учитель для українських шкіл на Волині.

Львів, 12. липня 1917.

Читаємо інші, що віденське польське коло в порозумінні з варшавськими Поляками збирається ся знести у віденськім парламенті інтерпелляцію в справі Волині. Знаючи Поляків, можна без великого ризику висловити відгук, що суть тієї інтерпелляції полягає не на „сконстаторовані“, що Волинь — істинно польський „край“, тай на енергічнім запиті до правительства, що воно саме думав зробити, щоби заборонити безсвітнім українським агітаторам вступати на Волинь в щіли баламучені „polscого ludu“ українськими школами і т. д. Буде ся в чисто польським стилі і замінито воно буде стояти в одній із звичайних подібніх „Hochatappeler-ствами“ політичними, якими така богата минувшина і сучасність сеї симпатичної національності. Зокрема скаже воно зможе така інтерпелляція стати порулем польських інтерпелляцій і промов в справі Тадеуша Гутмана — акція, автором якої польські політики повинні були глядати зовсім недалеко — себе самими.

Ждімо отже тої волинської інтерпелляції. І нехай український громадянин не виходить на вид Й з різноваги — навіть тоді, коли б Йому здавалось, що інтерпелляцію сюжету (подібно, як многими іншими в сій сесії) польські посли, керуючись принципом, який народна припомінка трохи грубі,

— знову «заскочили» чи випередили виброваних вождів нашого народу, провідніх Української Парламентарної Репрезентантії. Ні! admiralni — ся старання мудрість знаменито став українському громадянинові в пригоді, коли Його хвильами (хвиль ся приходять щораз чашіше!) обхоплює вбентеженість і нетерплячка на вид того, що у Відні робить коло польське, а що тамошні „вожди“ новітнього українського руху". Ні! admiralni — ся сим разом!

Одна з віденських українських громадян (не котрійсь з „вождів“, Борони Боже!) пишеть:

В-тупну статю в ч. 757 (9409). „Dzia“ в 7. с. м. позволяю собі доповнити вказані на слова польського письменника Болеслава Пруса (Гловашкого).

Польську склонність до самодержавства і піддування інших на точці Волині, відирають зазначені слова сяго визначного польського

письменника. В статі п. з. „Notatki wołyńskie“ (гл. „Tgodnik Ilustrowany“ № 49 в 3. грудня 1910, сторона 987) пише Прус:

„W Kowlu mieszka 26000 ludności, wśród której Małorusini tworzą 45 procent zaludnienia, Żydzi 43 procent, Polacy 10 procent. Jest to więc miasto małorusko żydowskie. — W ogółie w guberni wołyńskiej i na robótce miało ludność żyje: 70 procent Małorusinów, 14 procent Żydów, nie całe 9 procent Polaków i 4 procent Niemców. Wielkorosyjanie według źródeł urzędowych tworzą zaledwie 0,4 procent ludności, są więc 35 razy mniej liczní, niż żydzi i 135 razy mniej od Małorusinów. Oto rezultat połowiekowej walki (позуміється Москві) z drieściomia procentami Polaków. Kraj, jak byl, tak jest i bedzie mało ruskim.“

Щож на те скажуть польські „дзялячі“ в Волині і Галичині? чи може Болеслава Пруса заплатити в році 1910 Україні „прускім маркам“?

Пишуть нам в Волині:

Наші „Kultur-Ager-i“ проваджують нову методу до своєї експанзійної діяльності на українській землі. Поруч змінюючи організації українських шкіл всіма способами, до яких не бракує їх концепту ні можности, і побіч горячкового закладання польських шкіл переважно для Жидів і українських православних по селах, де найдеться ся деякое число „польських“ дітей, — поставлена тут сторожі „polscoci na kresach“ — приготовлюють рішучий удар українському шкільництву, а саме спроваджують учительів Поляків, які мають сяже таке знання української мови, і приділяють їх до українських шкіл. Як ті школи будуть виглядати по ферях, коли завтра не спарадіжуться ся цього пляну польських ревнителів (до річи, коли не буде настановлений вже раз інспектор Української), се поручажко усії нашої парламентарної представництві, проідні якої, засклепніши ся в рамках своєї „нутрішньої“ політики, а якоюсь пасивністю трактують справу наших братів на Волині.

Звертаєм увагу також Українців на Волині, що спровадженні учительі Поляки представляють ся за Українців.

*кої кольосальній стихійно організованій роботі довершила за тих три місяці українська демократія.

А як відноситься до того на правду казового пробудження 35 мільйонового народу російське громадянство там на Україні? Треба відповісти з початку сказати: «Ідношене не глибоке, не звязане з інтересами революційної Росії, навпаки таке, що грозить богатству компанії для усієї справи свободи. Причини сьому багато. А головна з них — класові інтереси. Пануючі круги на Україні — не Україні. Промисловість в руках буржуазії російської, жільської, французької; торговий капітал, а також велику частину земельної буржуазії творять Підляші, Малої Літви та України, що від давніх називають себе „рускими“. Так отже всі адміністративні обов'язки в руках не Україні. А сфера експлуатації: велика частина городського пролетаріату, ремісники, дрібна служба — України».

Таким робом у даній хвилі нема на Україні української буржуазії, що призначала собі такою. Є окремі особи, невеличкі групи, що прилучають сії згадки своїх класових інтересів до пануючих класів під економічним оглядом, але клас, повторюємо, що нема.

Наслідком цього серед українських партій досі не було ні одної, яка не висла-б до своєї програми ідеї централізму. Очевидно сі окремі особи та групи завдали класовому нахилю скоро залізуться в одну компактну масу й наложать фундамент виразно національно-визначеній української буржуазії і очевидно боротьба за панування повинна розгорітися від буржуазії всіх нашій та Україні.

І ось саме та перспектива боротьби й передбачає побудів української буржуазії настроювати неукраїнські пануючі сфери населення дуже ворожо до всього українського руху. До того необхідно додати ще в цілості — національний момент. Увіткаючи з молоком само-державності ідеї централізму, приносячи глядіти на Україну тільки як на південного західного краю російської імперії, а на Українів як на „хахлі“, що відрізняються від Москівів тільки деякими маленькими побутовими окремістями, піколи не турбуочи ся про те, щоб познайомитися в житті сих „хахлів“ і їх ідеалами, що піколи не завирили, навіть під гнітом царизму, буржуазія інтелігенція не відчула, не чайща в собі сили видінати ся до збройного розуміння процесу, який відбувався цілій час, і підаючи сім двом силам — класовому й національному егоїзму — пішла дорогою енергічного супротивлення організації української демократії. Для цього уживали сі всі можливі способи.

Перекручені факти, як у пресі, так і в громадянських розмовах, розпускають ся чутки про те, що „хахлі“ хочуть відокремитися від Росії, що вони збиратимуться прогнати в Україні всіх не Українців, бо, мовляв, їх гасло — „Україна тільки для Українців“, що загалом увесь український рух без ріжниці соціально-політичних окремістей — це контреволюційний рух, який вимагає негайно припинення! та дуже настрагав їх величезний арітміст цього руху, що вони заразили своїм переліком навіть демократичні сфери не-Українців. Коли у Київі мав відбрати ся національний всеукраїнський з'їзд, по городі стали поширювати ся дурні чутки, що Українці мають замінити проголосити сії з'їзд Українськими Установчими Зборами й по них прогнати всіх не Українців. Не зважаючи на се, що програму засідань з'їзу оповіщено ще перед тим, що в місті було ніякого наявністі Установчих Зборів, всі неукраїнські елементи навіть і соціалістичні групи півіршили тим чуткам, перелікані ся і почали робити заходи, щоб запитати самих Українців, чи се правда? Відповідь Українців успокоїла й на дяжкий час розвіяла тяжку атмосферу.

Але на скільки заразила ся і російська демократія настроюми російської буржуазії, на скільки ідея національного панування на Україні російського народу, ідея господарів, власника, глибоко вільє ся у садомістстві навіть демократичних елементів, поклаву сей незвичайно відвиснений ворожий настій, під впливом якого надір у пред-засіданнях київської Ради робітничих і солдатських депутатів на нараді соціалістичних організацій усієї національності вирвалася погрова рознімати багнетами український з'їзд! І треба зазначити, ся погрова, ся ворожість у більше або менше культурній формі щайже гніздиться у свідомості буржуазії і небуржуазійних сферах неукраїнського громадянства. Нічай запевнені Українці не можуть побороти цього блазнучого національного почуттям господарів, якому хоче нанести удар самим фактам й істинам, її ростучої організації, її природного (а не насильного) витіснення з пануючого становища.

Згодом мігніть ряд фактів, що в них у більшій або меншій ступні відповідається та

віорожість. Справа українського колку, організацію якого всі неукраїнські сфери уважали трохи не загиблюючи Росії, „ножем у вад революції“, іншими подібними страхами, тепер, коли вонсина власті признала можливим формувати цілі корпуси, ясно показала, що люди береґуть не інтереси революції й Росії, а своїх кля ѿвих або національних позицій.

Так само всі заходи, признані в останнім часі пануючими у Київі неукраїнськими сферами за необхідні, повстають на ті самі грунті. Й не тільки не схильяють ся утвердити і закріпити демократичні основи, проголошені революцією, але навіть ідути ім наспереч. Так напр. постанова київської Ради робітничих і солдатських депутатів про з'їзди відкрито в грубу нарушує основи виявленої волею революційного народу свободи зборів.

Відновлено до сеї постанови можна віднині скликувати з'їзди збори за довговолом київської Ради робітничих і солдатських депутатів. І не тільки за довговолом, але і по регламентації Ради. Сей крок мотивується тим, що у Київі в останнім часі підбусається ся дуже богато з'їздів селянських, кооперативних солдатських. Хоч у сім місяців Й не згадується ся про те, що майже всі такі з'їзди були українські, все ж кожному ясно, що постанова вимірена виключно проти Українця.

Аналітичне до того бажане київського виконавчого комітету громадянських організацій виділити Київ в окрему адміністративну одиницю, незалежну від усього краю.

Признаючи, що в розширені за довгі роки абсолютизму Київ переважає неукраїнського елементу не довговічна, що краї в розширені демократичних основ нового життя замініть сією островом національної хвилі, пануючі елементи стараються відгородити його від рідної йому стихії високою греблею, ізоловати його від краю.

Не маючи можливості в тій короткій за писці навести всі відмінні факти прохву національної ворожині російського громадянства до українського відродження, ми спиняємося на вже вказаних прикладах. Але зі свого боку ми уважаємо своїм громадянським і моральним обов'язком зложити теку заявлі: Таке відношення ми уважаємо злочинним для справи революції й таким, що лише тяжкі наслідки для усієї Росії.

Люди, що живуть по городах України, бачать перед собою зросіяні зулици сіх городів, чи ють довкруги жергонову російську мову, цілком забувають на те, що сігороди тільки маленькі острови серед моря усього українського народу. Забувають, що по кількох літах зросійщені елементи значної частини населеннях самих городів вірнуться до рідної стихії, що зросійщені деякі центри України, корте віддається таким поєднанім, се тільки хвилево появі, витворена ненормальними умовами знищеною абсолютизму й централізму, кортій старажтається уратувати свої поєднані. Мало того, за сплічені класовим або національним егоїзмом, загінотизовані сею облудною ясністю свого національного панування, сі люди не бажають рахувати ся в тим, що вже існує нетільки почату звязані з інтересами усієї державної цілості (тут коректурний пропуск у „Новій Раді“ — Ф. К.). Всі ті дуже численні з'їзи (селянські, кооперативні, партійні, загальнонаціональні), на кортій дексовано представників мільйонової зорганізованої української демократії, повинно би уже переконати всіх, що український рух — не видумка гуртка інтелігентів, як Його же ре комендувало російському громадянству царське правительство, а що се величезна сила, яка вирвалася звід пікового гнету, що ся сила росте з кожною годиною, навіть не днем, що спиняє її, якби не хотіла сего півторога, вже рішуче нема ніякої можливості, бо пробудився з 35 мільйоновий імрід. Треба вернутися до ідеї, до пониження всіх прав людини й горожанів, щоби жити деякою надією на повернення української демократії до первісного стану „пониженні й закованого раба“. Но в національний самосвідомості передовсім вилілося у широких народних мас почуття тих прав, сеї гідності людини й горожаніна. Від нині він не „хахль“, не „бідло“, не „мужик“ в Україні, себто рівний з усіма тими, хто до революції мав власті понижати Його.

І домагані національної школи, армії, українізациї всього життя на Україні має у коріні головно се відроджене, виволене почуте і гідність людини. І віро в се така величина в масах, що вони у перші хвилі навіть не могли зрозуміти, в якій практиці се їх бажане, се свободне праця почутане зустрічало під, недобре, віро же до себе відношена у тих, хто стоїть на чолі демократичного руху. В іх простій, недзатройній спокусі психічні не вміщуються такі сильні протирічності. Вони думають, що кожний, хто би не був, обов'язаний разом з ними радувати ся й веселити ся їх визволенем. Їх перероджені з рабів у людей. Нетільки радувати ся,

але й усіма силами пособляти такому чудовому переродженю.

Зовсім зрозуміло, що впертій спір дозволяється до розчарування, ділі до ворожині, а виміні до страшного повстання. Тепер на всіх з'їздах, зборах скрізь тільки Й чуєш скарги, докорінні, потрізи. І чим впертіше стоять одна сторона, тим горячіше стає хильовані з другого боку, тим сильніше Й глибше віддається ся недовіра до Москіїв, тим ширше розливается ся хвилі стихійного протесту.

Невідвідані особи, не розуміючи усвіту того, що тепер відбувається ся і неначе би зякою цілю дали ставлять різні перешкоди організації українських мас. Українська Центральна Рада як представницький орган, з'організований українською демократією, досі відогравала, на відь і тепер відограє здергуючу роль і таку, що звергає рух у зорганізоване русло.

Але вона могла й може се робити тільки до того часу, поки така організація є в контакті з природним розвитком народного руху. Коли в якості причини вона мусіти же спинити або навіть відмовити ся від своєї організаційної діяльності, її знесе стихійний потік. До цього може й принести негативне відношене, як місцевого, так і російського громадянства зокрема. А таке негативне відношене до українського руху запримічено не тільки на Україні, але і в центральній Росії. Коли не відкриє неативне відношене, то затушоване, або просто відаке.

Ми не можемо мовчати, а починіні попередити всю російську демократію про дуже велику небезпеку з приводу такого відношення. Росія і без того находити ся у грізнім положенні і без того нема дисципліни в армії, нема дово зуя хліба в краю.

Не вільно підбурювати міліони людей, що стоять на фронті і відчувають тяжку обиду своїх найблагородніших поривів, не можна дово зути тих людей до того, щоб вони, занапоконні незадоволенім ні одного з іх бажань, піддали ся стихії Й кинули ся на Україну, як гро зять вони у богатюх своих заявах. Не можна доводити селян до погроzi, лишити без хліба увесь край. А се ребята ті люди, що бажають відділити Київ від України. Приєдно, що на се селяни відповідають: а що буде, як ми відділимо ся від вас. Ми беремо на себе сміливість звернути найсеріознішу увагу тимчасового правительства Ради робітничих і солдатських депутатів й усієї російські демократії на теперішній стан справ і закликаємо їх нам на зустріч у розвязці нашого тижневого відповідального завдання — звернення української спільні на такій слія, котрій не тільки не посільє для всіх зростаючими спорами, а навпаки, помагав би організації сил усієї Росії. Ми закликаємо як найуважніше прислухувати ся до гомону сеї стихії. Як що правительство й російська демократія удовлетворює в нім хоті, на кортії треба відповісти згодою, вони зроблять то, що се стихія ставе вай-вірнішою, найбільше одушевленою справою всії Росії. Як що вони не заєрнуть на все те уваги, або навіть віднесуть ся ворожо, вони не найдуть відгомону у сім гомоні. І тоді Українська Центральна Рада передасть завдання сеї організації в руки тих, хто буде такий сміливий, що візьме її на себе.

До самого останнього часу Українська Центральна Рада була в можності здергувати ся від того, щоб ставити до правительства якісь домагання давно вже заявлені цілім рядом постанов з'їздів українського народу. Але все зростаюче керуванняє завдання і цілі української демократії з боку російського громадянства, а також Його ворожість до українського руху, а з другого боку зростаюче недовіре української демократії до російського громадянства й щораз більший напір на нас з боку сеї демократії приводить нас до твердого переконання, що однією правильним виходом з положення буде метайне задоволене домагання, котрі українська демократія в особі Української Центральної Ради представляє тимчасовому правительству Раді робітничих і солдатських депутатів і котрі ми тут коротко викладаємо:

1) Беручи під увагу однодушне домагання автономії України, виставлене українською демократією, сподіваємося, що тимчасове правительство висловить у тим або іншім акті принципіально своє призначене відношене до цього кліча.

2) Необхідність поставлення української справи на міжнародні конференції у зв'язку з долею Галичини в частині української землі, залізничних Німцями, спонукує нас же принципіально поставити справу участі в тій конференції представників українського народу, бо та участь домагається ся легітимного ворожаєння практикованих кроків, що торкуються земель України.

3) Для всестороннього познайомлення правительства з настроюми на Україні, з домаганнями українського населення, а також для практичної допомоги правительству в переведенні з життя рі-

жних заходів, викликаних окремістю життя краю необхідно осувати при тимчасовім правителстві уряду окремого комісаря для справ України.

4) Для обеднання гравітальніх мір в усіх губерніях з українським населенем необхідно уряду окремого комісаря для справ України.

5) В іншій віднесеній боєвої сили армії й відроджені дисципліні необхідно перевести в житі відділення Українців в окремій військовій частині аж до заву, так, на скільки можна, й на фронт.

6) Призначено тимчасовим правителством Українізацию початкової школи необхідно перевести на середній та вищі школи, як під огляdom новин, так і предметів навчання.

7) Відвідування місяця, як цивільної, так і духовної адміністрації має Україні необхідно обслідувати особами, що користуються довірою населення, говорить його мовою і згідно з його побутом.

8) Для вдоволення національних потреб, здійснених за старого режиму, необхідно видати з державної скарбниці Центральної Ради відповідні засоби.

9) Необхідно дозволити від'їхти до рідного краю тим закордонникам Українцям, котрих виселено несправедливо з місць їх постійного побуту, та також уважити участь полонених Українців Галичини, розміщивши їх по українських губерніях.

Члени делегації Української Центральної Ради:

Представники української соц. дем. ропігнатої партії: В. Винниченко, Д. Коробенко.

Члени Українського Військового Клубу: Писменний, Д. Ровицький.

Представник партії соц.-революціонерів: М. Ковалевський.

Члени Військового Генерального Комітету: А. Пилькевич, А. Чернявський.

Представник соц. федерації: С. Єфремов.

Представники Українського Селянського Союзу: І. Сніжний, Г. Одинець.

Закон принятто в третім читанні. Резолюцію пос. Колесса передано комісарі.

Слідуюче засідання в п'ятницю 13. с. м.

Також польська армія недоволена.

БЕРН (Ткб.) Польське Бюро доносить: Супроти опору Керенського треба вважати проект творення польської армії рокітним. Тимчасове правителство стоїть на тім, що виділене національних формаш військових в російській армії розірвало-б та суперечність і було би нещастством для революції, свободи і Польщі.

НОВИНКИ.

Львів, 12 липня 1917.

— Висланець української соціальної демократичної партії Австрії на міжнародну соціалістичну конференцію в Стокгольмі п. Володимир Теницький вітернувся до Ради робітничих і селянських депутатів у Стокгольмі з письмом, в якому читаємо між ін.: «Український пролетаріат в Австрії відноситься до всіх з найбільшою симпатією до російського пролетаріату та з правдивим подивом слідив за боротьбою російського пролетаріату проти темного царизму та його прислужників. Нетільки симпатію і подивом для Вас і Вашої героїчної роботи були все наповнені наші серця і наша думка, але і наші руки помагали Вам у святій Вашій праці, як і детини була спромога. Від десятків літ стояло українське пролетаріату та його організації в Галичині та на Буковині у близьких товаріських зносинах з тими революційними діячами Росії, котрих царська самоволя та люта жорстокість царських прислужників винесли поза межі Росії. На нашій землі находили вони все сердечний захист. У кругах наших партійних товарішів як звались звісною революційною справою, нетільки не жаліли труду для цього великого діла, але не зажалися і жертв. У нашім Львові, в наших Чернівцях творилися при нашій живій участі та сівіврітніцтва осередки революційної пропаганди в Росії. Між нами свого часу жили, рука об руку з нами проходили, спільним напруженем ума обдумували плани роботи та Ваші товариші, що мов огніні стояли визначували революційний шлях до вільності! Ясно живуть ще в нашій пам'яті і, як святі, зберігаються в наших серцях постати Вашіх Карловичів, Калієзів і щілі планди інших! Вашу справу ми уважали свою і трудилися для неї по нашим силам так, як для своєї. Між нами було переконання, що з Вашою побудовою виникала раз на все Росія національного гніту, схвильень, переслідувань і насильства; віримо найсильніше, що Ви, товариші, сотворите на Родину — союз свободних, рівноправних, незалежних народів! А в тім союзі наша Україна займе таке місце, як колись визначив і був неизбутним Богдан Хмельницький і яке належить її ІІI сучасної та сподільської, не тільки на основі історичних фактів, але на основі ІІІ сил, значіння, людського і річевого блага, та на основі однодушних і одностійних жадінь і змігучь цілого українського народу, де і серед яких обидвім він не жив би!

— Переважене шільної Ради красової. Як доносять краківські дневники, з днем 1. вересня с. р. від深切 Rada kраїни переноситься в Білостоцьку. Від深切 зважає, як коли би виселені будуть звідніженими. Українці домагаються си напошників адміністративних органів від браків. Більші виступають проти нагадування на виселенів примусових робіт. Критичні сінтарі відносяться в таборах патине поведінні в українськими жителями й дітьми при дозворюванні левінгтоні. Виступають проти трактовання Українців евакуовані в Волинь. Домагається си, щоб потяглено до відповідальності урядників, які провинили. Культура опіка поза благаками була зовсім беззаготочна. В Празі не повернуло Українців осутили власні українські заведення. Українці до магають си, щоб українські діти училися по українські.

Для виселенів в західній Галичині треба осутили курси і дати українських дукових. Держава мусить дати їх, щоби українська молодіж в Галичині мала підмогу для обривування си. Зарахуємо зправді, щоби виселені у Львові одержували від держави спромогу, але українська молодіж си підмоги дістала.

Українці помагають си повної автономії, повного права до самовизначення і свободи. В пересідленні, що се пістануть та, що основні закони будуть бережені, Українці будуть голоувати за законом.

ОПОВІСТКИ.

Львів, 13 липня 1917.

Міжнародні: 1) Міжнародні: 2) Міжнародні: 3) Міжнародні: 4) Міжнародні: 5) Міжнародні: 6) Міжнародні: 7) Міжнародні: 8) Міжнародні: 9) Міжнародні: 10) Міжнародні: 11) Міжнародні: 12) Міжнародні: 13) Міжнародні: 14) Міжнародні: 15) Міжнародні: 16) Міжнародні: 17) Міжнародні: 18) Міжнародні: 19) Міжнародні: 20) Міжнародні: 21) Міжнародні: 22) Міжнародні: 23) Міжнародні: 24) Міжнародні: 25) Міжнародні: 26) Міжнародні: 27) Міжнародні: 28) Міжнародні: 29) Міжнародні: 30) Міжнародні: 31) Міжнародні: 32) Міжнародні: 33) Міжнародні: 34) Міжнародні: 35) Міжнародні: 36) Міжнародні: 37) Міжнародні: 38) Міжнародні: 39) Міжнародні: 40) Міжнародні: 41) Міжнародні: 42) Міжнародні: 43) Міжнародні: 44) Міжнародні: 45) Міжнародні: 46) Міжнародні: 47) Міжнародні: 48) Міжнародні: 49) Міжнародні: 50) Міжнародні: 51) Міжнародні: 52) Міжнародні: 53) Міжнародні: 54) Міжнародні: 55) Міжнародні: 56) Міжнародні: 57) Міжнародні: 58) Міжнародні: 59) Міжнародні: 60) Міжнародні: 61) Міжнародні: 62) Міжнародні: 63) Міжнародні: 64) Міжнародні: 65) Міжнародні: 66) Міжнародні: 67) Міжнародні: 68) Міжнародні: 69) Міжнародні: 70) Міжнародні: 71) Міжнародні: 72) Міжнародні: 73) Міжнародні: 74) Міжнародні: 75) Міжнародні: 76) Міжнародні: 77) Міжнародні: 78) Міжнародні: 79) Міжнародні: 80) Міжнародні: 81) Міжнародні: 82) Міжнародні: 83) Міжнародні: 84) Міжнародні: 85) Міжнародні: 86) Міжнародні: 87) Міжнародні: 88) Міжнародні: 89) Міжнародні: 90) Міжнародні: 91) Міжнародні: 92) Міжнародні: 93) Міжнародні: 94) Міжнародні: 95) Міжнародні: 96) Міжнародні: 97) Міжнародні: 98) Міжнародні: 99) Міжнародні: 100) Міжнародні: 101) Міжнародні: 102) Міжнародні: 103) Міжнародні: 104) Міжнародні: 105) Міжнародні: 106) Міжнародні: 107) Міжнародні: 108) Міжнародні: 109) Міжнародні: 110) Міжнародні: 111) Міжнародні: 112) Міжнародні: 113) Міжнародні: 114) Міжнародні: 115) Міжнародні: 116) Міжнародні: 117) Міжнародні: 118) Міжнародні: 119) Міжнародні: 120) Міжнародні: 121) Міжнародні: 122) Міжнародні: 123) Міжнародні: 124) Міжнародні: 125) Міжнародні: 126) Міжнародні: 127) Міжнародні: 128) Міжнародні: 129) Міжнародні: 130) Міжнародні: 131) Міжнародні: 132) Міжнародні: 133) Міжнародні: 134) Міжнародні: 135) Міжнародні: 136) Міжнародні: 137) Міжнародні: 138) Міжнародні: 139) Міжнародні: 140) Міжнародні: 141) Міжнародні: 142) Міжнародні: 143) Міжнародні: 144) Міжнародні: 145) Міжнародні: 146) Міжнародні: 147) Міжнародні: 148) Міжнародні: 149) Міжнародні: 150) Міжнародні: 151) Міжнародні: 152) Міжнародні: 153) Міжнародні: 154) Міжнародні: 155) Міжнародні: 156) Міжнародні: 157) Міжнародні: 158) Міжнародні: 159) Міжнародні: 160) Міжнародні: 161) Міжнародні: 162) Міжнародні: 163) Міжнародні: 164) Міжнародні: 165) Міжнародні: 166) Міжнародні: 167) Міжнародні: 168) Міжнародні: 169) Міжнародні: 170) Міжнародні: 171) Міжнародні: 172) Міжнародні: 173) Міжнародні: 174) Міжнародні: 175) Міжнародні: 176) Міжнародні: 177) Міжнародні: 178) Міжнародні: 179) Міжнародні: 180) Міжнародні: 181) Міжнародні: 182) Міжнародні: 183) Міжнародні: 184) Міжнародні: 185) Міжнародні: 186) Міжнародні: 187) Міжнародні: 188) Міжнародні: 189) Міжнародні: 190) Міжнародні: 191) Міжнародні: 192) Міжнародні: 193) Міжнародні: 194) Міжнародні: 195) Міжнародні: 196) Міжнародні: 197) Міжнародні: 198) Міжнародні: 199) Міжнародні: 200) Міжнародні: 201) Міжнародні: 202) Міжнародні: 203) Міжнародні: 204) Міжнародні: 205) Міжнародні: 206) Міжнародні: 207) Міжнародні: 208) Міжнародні: 209) Міжнародні: 210) Міжнародні: 211) Міжнародні: 212) Міжнародні: 213) Міжнародні: 214) Міжнародні: 215) Міжнародні: 216) Міжнародні: 217) Міжнародні: 218) Міжнародні: 219) Міжнародні: 220) Міжнародні: 221) Міжнародні: 222) Міжнародні: 223) Міжнародні: 224) Міжнародні: 225) Міжнародні: 226) Міжнародні: 227) Міжнародні: 228) Міжнародні: 229) Міжнародні: 230) Міжнародні: 231) Міжнародні: 232) Міжнародні: 233) Міжнародні: 234) Міжнародні: 235) Міжнародні: 236) Міжнародні: 237) Міжнародні: 238) Міжнародні: 239) Міжнародні: 240) Міжнародні: 241) Міжнародні: 242) Міжнародні: 243) Міжнародні: 244) Міжнародні: 245) Міжнародні: 246) Міжнародні: 247) Міжнародні: 248) Міжнародні: 249) Міжнародні: 250) Міжнародні: 251) Міжнародні: 252) Міжнародні: 253) Міжнародні: 254) Міжнародні: 255) Міжнародні: 256) Міжнародні: 257) Міжнародні: 258) Міжнародні: 259) Міжнародні: 260) Міжнародні: 261) Міжнародні: 262) Міжнародні: 263) Міжнародні: 264) Міжнародні: 265) Міжнародні: 266) Міжнародні: 267) Міжнародні: 268) Міжнародні: 269) Міжнародні: 270) Міжнародні: 271) Міжнародні: 272) Міжнародні: 273) Міжнародні: 274) Міжнародні: 275) Міжнародні: 276) Міжнародні: 277) Міжнародні: 278) Міжнародні: 279) Міжнародні: 280) Міжнародні: 281) Міжнародні: 282) Міжнародні: 283) Міжнародні: 284) Міжнародні: 285) Міжнародні: 286) Міжнародні: 287) Міжнародні: 288) Міжнародні: 289) Міжнародні: 290) Міжнародні: 291) Міжнародні: 292) Міжнародні: 293) Міжнародні: 294) Міжнародні: 295) Міжнародні: 296) Міжнародні: 297) Міжнародні: 298) Міжнародні: 299) Міжнародні: 300) Міжнародні: 301) Міжнародні: 302) Міжнародні: 303) Міжнародні: 304) Міжнародні: 305) Міжнародні: 306) Міжнародні: 307) Міжнародні: 308) Міжнародні: 309) Міжнародні: 310) Міжнародні: 311) Міжнародні: 312) Міжнародні: 313) Міжнародні: 314) Міжнародні: 315) Міжнародні: 316) Міжнародні: 317) Міжнародні: 318) Міжнародні: 319) Міжнародні: 320) Міжнародні: 321) Міжнародні: 322) Міжнародні: 323) Міжнародні: 324) Міжнародні: 325) Міжнародні: 326) Міжнародні: 327) Міжнародні: 328) Міжнародні: 329) Міжнародні: 330) Міжнародні: 331) Міжнародні: 332) Міжнародні: 333) Міжнародні: 334) Міжнародні: 335) Міжнародні: 336) Міжнародні: 337) Міжнародні: 338) Міжнародні: 339) Міжнародні: 340) Міжнародні: 341) Міжнародні: 342) Міжнародні: 343) Міжнародні: 344) Міжнародні: 345) Міжнародні: 346) Міжнародні: 347) Міжнародні: 348) Міжнародні: 349) Міжнародні: 350) Міжнародні: 351) Міжнародні: 352) Міжнародні: 353) Міжнародні: 354) Міжнародні: 355) Міжнародні: 356) Міжнародні: 357) Міжнародні: 358) Міжнародні: 359) Міжнародні: 360) Міжнародні: 361) Міжнародні: 362) Міжнародні: 363) Міжнародні: 364) Міжнародні: 365) Міжнародні: 366) Міжнародні: 367) Міжнародні: 368) Міжнародні: 369) Міжнародні: 370) Міжнародні: 371) Міжнародні: 372) Міжнародні: 373) Міжнародні: 374) Міжнародні: 375) Міжнародні: 376) Міжнародні: 377) Міжнародні: 378) Міжнародні: 379) Міжнародні: 380) Міжнародні: 381) Міжнародні: 382) Міжнародні: 383) Міжнародні: 384) Міжнародні: 385) Міжнародні: 386) Міжнародні: 387) Міжнародні: 388) Міжнародні: 389) Міжнародні: 390) Міжнародні: 391) Міжнародні: 392) Міжнародні: 393) Міжнародні: 394) Міжнародні: 395) Міжнародні: 396) Міжнародні: 397) Міжнародні: 398) Міжнародні: 399) Міжнародні: 400) Міжнародні: 401) Міжнародні: 402) Міжнародні: 403) Міжнародні: 404) Міжнародні: 405) Міжнародні: 406) Міжнародні: 407) Міжнародні: 408) Міжнародні: 409) Міжнародні: 410) Міжнародні: 411) Міжнародні: 412) Міжнародні: 413) Міжнародні: 414) Міжнародні: 415) Міжнародні: 416) Міжнародні: 417) Міжнародні: 418) Міжнародні: 419) Міжнародні: 420) Міжнародні: 421) Міжнародні: 422) Міжнародні: 423) Міжнародні: 424) Міжнародні: 425) Міжнародні: 426) Міжнародні: 427) Міжнародні: 428) Міжнародні: 429) Міжнародні: 430) Міжнародні: 431) Міжнародні: 432) Міжнародні: 433) Міжнародні: 434) Міжнародні: 435) Міжнародні: 436) Міжнародні: 437) Міжнародні: 438) Міжнародні: 439) Міжнародні: 440) Міжнародні: 441) Міжнародні: 442) Міжнародні: 443) Міжнародні: 444) Міжнародні: 445) Міжнародні: 446) Міжнародні: 447) Міжнародні: 448) Міжнародні: 449) Міжнародні: 450) Міжнародні: 451) Міжнародні: 452) Міжнародні: 453) Міжнародні: 454) Міжнародні: 455) Міжнародні: 456) Міжнародні: 457) Міжнародні: 458) Міжнародні: 459) Міжнародні: 460) Міжнародні: 461) Міжнародні: 462) Міжнародні: 463) Міжнародні: 464) Міжнародні: 465) Міжнародні: 466) Міжнародні: 467) Міжнародні: 468) Міжнародні: 469) Міжнародні: 470) Міжнародні: 471) Міжнародні: 472) Міжнародні: 473) Мі